

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

בפני כב' השופטת הבכירה אסתר שטיין

תובעת

*****

ע"י ב"כ עוה"ד מורן גוהר

נגד

נתבע

*****

ע"י ב"כ עוה"ד שי זוהר

פסק דין

1. בפני ביהמ"ש תביעה להגדלת מזונות שהוגשה בשם קטינה (ילידת ****.2011) באמצעות אמה (להלן: "התובעת") כנגד אביה (להלן: "הנתבע").

רקע עובדתי

2. הצדדים נישאו זל"ז בשנת 2011 והתגרשו זמ"ז בשנת 2012. במהלך נישואיהם נולדה הקטינה. התובעת מתגוררת ***** והנתבע מתגורר *****.

3. הצדדים חתמו על "הסכם גירושין ויחסי ממון" אשר אושר וקיבל תוקף של פס"ד ע"י כב' ביה"ד הרבני בשנת 2012.

זמני השהות נקבעו בסעיף 6 להסכם:

”

א. האב יהיה רשאי לפגוש את הילדה פעמיים בשבוע בימים שני ורביעי בין השעות 17:30 ועד 21:30, את הימים יהיה ניתן לשנות תוך התחשבות בחוגים ובפעילויות של הילדה.

ב. היה והאב אינו מגיע לביקור שתואם מראש מכל סיבה שהיא, עליו להודיע זאת לאם מראש ובזמן סביר.

ג. כמו כן יהיה האב רשאי לקחת את הילדה מידי שבועיים לסירוגין מימי חמישי בשעה 18:00 ועד מוצאי שבת בשעה 20:00.”

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

מזונות הקטינה נקבעו בסעיף 10 להסכם :

”

א. האב מתחייב לשלם לידי האם מזונות עבור הילדה על סך של 2000 ₪ במשך השנה הראשונה מיום קבלת הגט ולאחר מכן סכום של 1800 ₪ עד הגיע הילדה לגיל 7 שנים ו/או סיום כיתה א' לפי המאוחר מבין השניים.

החל ממועד זה ואילך ישלם האב לידי האם עבור מזונות הילדה עד הגיע הילדה לגיל 18 ו/או סיום התיכון לפי המאוחר מבין השניים סך של 1500 ₪. בנוסף, ירשום האב את הילדה לחוג אחד על חשבוננו, לפי בחירת הילדה ורצונה.

החל ממועד זה ועד לסיום השירות הצבאי חובה/שירות לאומי עד תומו של השירות הצבאי/שירות לאומי, ישולם שליש מגובה המזונות לידי האם.

ב. האישה תקבל את קצבת הביטוח הלאומי, אם תשולם, בנוסף לסכום המזונות הנ"ל וכן כל תשלום שישולם לאם חד הורית.

ג. בנוסף לסכום המזונות הנ"ל מתחייבים ההורים מיום אישור הסכם זה ועד הגיע הבת לסיום השירות הצבאי חובה/שירות לאומי, לשאת ולשלם בחלקים שווים ביניהם הוצאות בגין צרכים רפואיים מיוחדים ו/או הוצאות חריגות בגין בריאות פיסית ונפשית, שאינם כלולים ומכוסים ע"י הביטוח הרפואי והמתייחסים לבריאותה הפיסית ו/או הנפשית של הילדה, אם יהיו הוצאות כאלה.

ד. בנוסף מתחייב האב להשתתף באופן שווה בהוצאות ביגוד הילדה פעמיים בשנה בחורף ובקיץ ולהשתתף בהוצאות תחילת הלימודים (ספרים, כלי כתיבה, חולצות בית ספר וכו').

4. ביום 23.7.13 התובעת הגישה בקשה למתן צו הגנה נגד הנתבע (ה"ט 13-07-44231).

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 30.7.13, ניתנה החלטה בהסכמה לצמצום זמני השהות, כך שזמני השהות בין הנתבע עם הקטינה יתקיימו בימים א ו-ד משעה 16:30 עד 19:45, בסופ"ש אחת לשבועיים ביום ו' משעה 13:00 עד 19:00 ושבווע לאחר מכן ביום שבת משעה 10:00 עד 19:45.

5. לבקשת הצדדים, ביום 27.9.2016 ניתן תוקף של פס"ד להסכם "בענין הסדרי ראייה" (תמ"ש 11142-08-13):

"מוסכם, כי לאור רצונו של האב והסכמת האם, הסדרי הראייה בין האב לקטינה, יהיו במועדים המפורטים להלן:

(1) האב רשאי ליטול את הקטינה פעמיים בשבוע בימים א ו-ד בין השעות 17:00-19:00.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

(2) בנוסף, בכל סוף שבוע, לסירוגין בימי שיש או שבת, ישהה האב עם הקטינה בין השעות 15:00-18:00."

6. בדיון שהתקיים במעמד צדדים בתיק של בקשה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה ניתנה ביום 13.4.20 החלטה כדלקמן (ה"ט 10863-04-20):

"בדיון היום נעשה ניסיון להרגיע את המערכת ולאור העובדה שהילדה איננה היום במסגרת חינוכית ניתן להקל על הסדרי השהות ולהאריך אותם בשעות כך שהמשיב ייקח את הילדה אליו ל**** (האם והקטינה מתגוררת ב****). בהסכמה ייקח האב את ילדה פעמיים בשבוע בתקופה שאין מוסד לימודי בימי א' ו-ד' מהשעה 10:00 עד השעה 16:00 מבית האם ויחזיר אותה לבית האם וכל סוף שבוע כפי שכתוב בהחלטה. האב התחייב שעל אף שלאחרונה לא ראה את הקטינה חודש וחצי והדבר לא תקין, מעתה יעמוד בהסדרים באופן מדויק וזאת עד תום תקופת החירום".

7. ביום 9.9.20 ניתנה במעמד הצדדים החלטה נוספת ביחס לזמני השהות בין הנתבע לקטינה:

"מבוקש כי האפוטרופא לדין תערוך מתווה מפגשים שיהיה תוך התחשבות במרחק הגיאוגרפי של האב וזאת כדי ליצור התמדה במפגשים. מבוקש כי יקבע מועד באמצע השבוע שיהיה מועד קבוע להסדרי שהות. כרגע מוסכם על יום ד'. מבוקש כי האפוטרופא לדין תקבע מועד ליום ארוך בחול המועד סוכות כשהקטינה תשהה עם האב ומשפחתו. לאחר המפגש בסוכות תואיל האפוטרופא לדווח לבית המשפט ולשקול בהתאם, מפגש בסוף שבוע עם לינה. שעת חזרה לכל המאוחר ב-21:00. למען הסר ספק, צד שיפר הסדרי שהות ייקנס...".

8. ביום 23.11.20 התקיימה ישיבת ראיות בתביעה שבכותרת וניתנה החלטה להגשת סיכומים.

9. ביום 1.12.20 ניתן תוקף של החלטה בהסכמת הצדדים להמלצת האפוטרופא לדין, לפיה זמני השהות בין הקטינה והנתבע בסופ"ש יתקיימו ביום שיש או שבת, פעם למשך 4 שעות ופעם למשך 6 שעות, לסירוגין (תמ"ש 11142-08-13).

10. ביום 14.4.21 ניתן תוקף של החלטה בהסכמת הצדדים להמלצות האפוטרופא לדין, לפיהן: "זמני השהות בין **** לאביה יהיו לסירוגין כך שבשבוע אחד האב יאסוף את **** לטיפול

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

דיאדי ואילו בשבוע שלאחריו הסדרי השהייה יתקיימו ביום ו' בהתאם לקביעת כבוד
ביהמ"ש" (א"פ 32905-07-20).

טענות התובעת

11. התובעת עתרה בבקשה לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות מדור ואחזקתו וכן בתשלום דמי
טיפול חודשיים בסך של 500 ש"ח.

12. לטענת התובעת, ממועד הקביעה בהסכמה של המזונות חלו מספר שינויים מהותיים, אשר
מהווים "שינוי נסיבות מהותי" ומצדיקים את הגדלת החיוב במזונות, כפי שיפורט להלן:

א. צמצום זמני השהות שנקבעו בהסכם

13. לטענת התובעת, זמני השהות שנקבעו בהסכם משנת 2012 צומצמו באופן משמעותי ויש בכך
כדי להוות שינוי נסיבות. התובעת טענה כי במשך השנים זמני השהות של הנתבע עם הקטינה
צומצמו עד אשר הפכו לרשות בלבד.

14. התובעת טענה שהנתבע לא עמד בזמני השהות שנקבעו בהסכם ובזמני השהות המוסכמים
שניתן להם תוקף של החלטה ביום 23.7.13 ואף לא הגיע תקופה ממושכת לפגוש את הקטינה.

15. התובעת פרטה, כי משלא עמד הנתבע בזמני השהות, ניתנה החלטה ב-2016 המאשרת מתווה של
זמני שהות קבועים "שהינם פרי רצונו של הנתבע". לטענת התובעת היא הסכימה לכך, מאחר
שראתה רק את טובתה של הקטינה, למרות שהמדובר במתווה זמני שהות שהנו "מצומצם
ביותר".

16. לטענת התובעת, מתווה זמני השהות שהוסכם בשנת 2016 מותיר בידי הנתבע את "הרשות"
לבלות עם הקטינה ולפיכך הוא לא מקיים את זמני השהות.
התובעת טענה שהנתבע מבטיח לקטינה שיגיע לבקרה ומבטל את ביקוריו באמצעות שליחת
מסרון.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

17. התובעת מסרה, כי הקטינה סובלת "מהפרעת חרדה מוכללת וכן מחרדת נטישה הנובעים כתוצאה ישירה מחוסר יציבות בחייה בשל היותו של האב מתנער מכל אחריות הורית ובדגש לאי קיום הסדרי ראייה עם הקטינה".

ב. הפחתה בהכנסתה של התובעת בעקבות מצבה של הקטינה

18. התובעת טענה, כי עפ"י אבחנה של פסיכיאטר, הקטינה אינה עצמאית בהתאם לגילה והיא זקוקה להשגחה צמודה. לפיכך, היא נאלצה לוותר על מקום עבודתה ב***** בשל הצורך לתת מענה מהיר וזמין לקטינה.

19. התובעת מסרה, כי בחודש 12/19 היא התחילה לעבוד בחברת ***** והיא משתכרת סך של 3,500 ₪ לחודש. לטענת התובעת, היא נאלצה לצמצם את מכסת שעות עבודתה ל-75% וזאת על מנת שתוכל לטפל בקטינה ולספק את צרכיה.

20. לטענת התובעת, ביום 10.3.20 היא עברה תאונת דרכים וכיום היא שוהה בחופשת מחלה ללא יכולת לחזור לעבוד. התובעת ציינה שקיבלה סך של 19,783 ₪ מהמל"ל בגין התאונה.

21. התובעת טענה, כי לנוכח העדר יכולתה לחזור לעבודה הצטברו לה חובות הנאמדים בסך כולל של 137,000 ₪, שהחזר החודשי בגינם עומד על סך כ-3,000 ₪ לחודש.

22. לטענת התובעת, הנתבע לא ממצה את פוטנציאל השתכרותו: הנתבע עובד בחב' ***** ומשתכר בממוצע סך של 6,960 ₪ נטו לחודש, כאשר הוא עובד 16 ימים בלבד.

23. לטענת התובעת, הכנסתה של בת זוגו של הנתבע "יכולה לעמוד ע"ס שלמעלה מ-8,000 ₪", כך לטענתה עולה מתלושי השכר של חודש 11/19 ו-09/19. התובעת טענה כי יתר תלושי השכר שהוגשו אינם קריאים והנתבע לא הציג תמונה מלאה ביחס למצב הכלכלי.

24. התובעת פרטה שהנתבע נישא בשנית והוא מתגורר בדירת הוריה של רעייתו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

ג. התובעת משלמת עבור מדור, מה שלא היה במועד חתימת ההסכם

25. לטענת התובעת, בהסכם הגירושין לא חויב הנתבע בהוצאות המדור ואחזקתו מאחר שבמועד חתימת ההסכם היא לא שילמה עבור מדור.

26. התובעת פרטה את הוצאות המדור ואחזקתו בסעיף 26 לכתב התביעה המתוקן:

דמי שכירות	3,700 ₪
כבלים ואינטרנט	250 ₪
חשמל	300 ₪
מים	150 ₪
גז	74 ₪
סה"כ	4,474 ₪

27. התובעת ביקשה לחייב את הנתבע בסך של 1,342 ₪ (30% מסכום המדור ואחזקתו).

טענות הנתבע

28. לטענת הנתבע, התובעת היא "אישה כוחנית" שמונעת באופן סדרתי ובמשך תקופה ארוכה קשר בינו לבין הקטינה.

29. במועד הגשת כתב ההגנה טען הנתבע שזמני השהות הקבועים הם פעמיים בשבוע לשעתיים (17:00-19:00) וביום שישי או שבת פעם בשבועיים משעה 15:00 עד 18:00. לטענת הנתבע, מאחר שזמני השהות ממילא מצומצמים, אין לתובעת פגיעה כלכלית ולפיכך לא נגרם לה נזק.

30. הנתבע ציין, כי התובעת עברה להתגורר ב***** , ומשך הנסיעה לכל כיוון הוא 53 דקות. שינוי זה מגדיל את הוצאותיו עבור הנסיעות (1,000 ₪ דלק לחודש). בתצהירו ציין הנתבע שמשך נסיעה לכל כיוון הוא 40 דק'.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

- 1 31. לטענת הנתבע, התובעת לא מאפשרת לקטינה ללון בביתו.
- 2
- 3 32. הנתבע ציין, כי ביום 13.1.20 ניתנה החלטה לפיה בתקופת הקורונה הנתבע ישהה עם הקטינה
- 4 פעמיים בשבוע משעה 10:00 ועד 16:00 ולכן טענת התובעת לפיה זמני השהות הצטמצמו אינה
- 5 נכונה, אלא להפך.
- 6
- 7 33. לטענת הנתבע, התובעת עברה תאונת דרכים ועקב כך צמצמה את אחוז משרתה. לטענת הנתבע,
- 8 התובעת זכאית לקבל פיצוי מחברת הביטוח ולכן תביעתה להגדלת מזונות מהווה "כפל פיצוי".
- 9
- 10 34. הנתבע טען, כי התובעת טסה פעמים רבות לחו"ל וברשותה ** כלבים מסוג ***** שעלות
- 11 אחזקתם גבוהה מאוד. בנוסף ציין הנתבע, כי בנוסף להשתכרותה, התובעת שימשה כ*****.
- 12
- 13 35. לטענת הנתבע, התובעת התרשלה בגידול הקטינה ועבדה במשמרות לילה ולכן נגרמו לילדה
- 14 בעיות פסיכיאטריות.
- 15
- 16 36. הנתבע פרט, כי בהתאם להסכם, בשנה הראשונה שלאחר מועד הגירושים הוא חויב במזונות על
- 17 סך של 2000 ₪ לחודש. הנתבע טען, כי בהתחשב בשנה בה נחתם ההסכם ובדמי המזונות שהיה
- 18 מקובל לפסוק, סך של 2,000 ₪ לחודש היה סכום שכלל מדור.
- 19
- 20 37. לטענת הנתבע, המזונות שנקבעו בהסכם כוללים גם את רכיב המדור ועצם הימנעות התובעת
- 21 מלהגיש תביעה בענין המדור במשך השנים שחלפו מאז חתמו הצדדים על ההסכם, מעידה שאכן
- 22 כך הדבר.
- 23
- 24 38. הנתבע ציין שבשנת 2016 נחתם הסכם נוסף בין הצדדים והתובעת לא העלתה את ענין המדור
- 25 ואף חתמה על סעיף לפיו היא מוותרת על כל טענה נוספת.
- 26
- 27 39. הנתבע טען שהתובעת מתגוררת יחד עם בן-זוגה ועם בתו.
- 28
- 29 40. הנתבע מסר, כי הוא עובד בחברה ***** ומשתכר בסך 6,777 ₪ לחודש וכי הוא מתגורר
- 30 בשכירות בסך של 3,100 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

הנתבע ציין, כי יש לו חוב בבנק בסך של 100,000 ₪ בגין הלוואות וההחזר החודשי בגינו הינו בסך של 2,000 ₪.

דיון

מסגרת נורמטיבית

41. הלכה היא כי פס"ד למזונות אינו יוצר מעשה בית דין וניתן לפנות לביהמ"ש לשינוי החיוב במזונות, בכפוף להוכחת התנאי כי חל שינוי נסיבות מהותי המצדיק שינוי הקביעה המקורית, בהשוואה למועד פסק הדין הקודם:

"[...] כידוע, פסק-דין מזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת, אלא ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בפלוגתה פלונית בקשר למזונות, אך זאת בכפיפות לתנאי המפורש והדווקני, שחל שינוי מהותי בנסיבות. אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות" (ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה פ"ד לו(3), 187, 189-188).

42. הדרישה בדבר הצורך ב"שינוי נסיבות מהותי" בתביעות לשינוי החיוב במזונות חלה הן כאשר החיוב נקבע בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי, והן כאשר החיוב הוא בפסק דין שנתן תוקף להסכמות שפורטו בהסכם גירושין בין הצדדים. נפסק שאין מקום להבחין בין מזונות שמקור חיובם הוא בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין כולל; מזונות שמקורם בפסק דין שאישר הסכם שעניינו מזונות בלבד; ומזונות שנקבעו בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי. לפיכך, יש להידרש לתנאי בדבר שינוי מהותי בנסיבות בשלושת המקרים באופן דומה (בע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני, מיום 20.1.2021).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

43. ככלל, על התובע להוכיח שינוי נסיבות מהותי שלא ניתן היה לצפות מראש במעמד מתן פסק הדין. על מנת לאפשר בחינת מחודשת של שיעור המזונות שנפסקו, על הנסיבות החדשות להצביע על שינוי מהותי היורד לשורשו של פסק הדין שניתן, ולא די בשינוי כשלעצמו (ת"א 957/93 פלונית ואח' נ' אלמוני, [פורסם בנבו] פ"מ תשנ"ד 133, 137 (1994)).

44. ביהמ"ש יידרש לשינוי שיעור המזונות בהתקיים שלושה תנאים מצטברים: האחד, לא יהא צורך להשאיר את פסק הדין על כנו בעקבות שינוי הנסיבות המהותי; השני, הצדדים הותירו מראש פתח לשינוי נסיבות, במפורש או מכללא; השלישי, מבקש השינוי פעל בתום לב (ע"א 442/83 קס נ' קס, פ"ד לח(1) 761).

ומן הכלל אל הפרט

45. בנסיבות המקרה הנוכחי מזונות הקטינה נקבעו במסגרת הסכם גירושין שאושר וקיבל תוקף של פס"ד ע"י ביה"ד הרבני. לפיכך ועפ"י הפסיקה המפורטת לעיל, על מנת שניתן יהיה להידרש לתביעה לשינוי החיוב במזונות, יש לבחון האם חל "שינוי נסיבות מהותי".

46. לטענת התובעת, יש להורות על הגדלת סכום המזונות שנקבע בהסכם ע"י חיוב הנתבע בתשלום דמי טיפול חודשיים, זאת מאחר שלטענתה זמני השהות של הנתבע עם הקטינה הצטמצמו באופן מהותי כך שרוב נטל גידול הקטינה נופל על כתפיה, והן מאחר שלטענתה חלה ירידה בהכנסתה והן מאחר שיש להידרש לנושא המדור. הטענות תבחנה להלן:

א. שינוי זמני שהות

47. אין חולק, כי זמני השהות שנקבעו בהסכם, צומצמו במהלך השנים בהסכמת הצדדים ולבקשתם:

כפי שפורט לעיל, הצדדים חתמו בשנת 2012 על הסכם גירושין במסגרתו הסדירו את זמני השהות בין הנתבע לקטינה. זמני השהות שנקבעו היו כדלקמן: בימים א ו-ד משעה 17:30 עד 21:30, ובכל סופ"ש שני מיום ה בשעה 18:00 ועד מוצ"ש בשעה 20:00.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

48. בשנת 2016 חתמו הצדדים על הסכם נוסף שניתן לו תוקף של פס"ד, במסגרתו צומצמו זמני
השהות בין הנתבע לקטינה, לימים א ו-ד בין השעות 17:00-19:00 ובכל סופ"ש ביום שישי או
שבת לסירוגין בין השעות 15:00-18:00.

49. לענין זמני השהות באמצע שבוע:
הנתבע בעצמו העיד כי הוא מגיע רק בימי ד' להיפגש עם הקטינה: אני מגיע פעם בשבוע ביום
רביעי ופעם שישי ופעם שבת. (פרו' 13.4.20 עמ' 5 שורה 31).
להתנהלות זו ניתן תוקף של החלטה ביום 9.9.20: הצדדים סיכמו על יום ד' כיום קבוע לזמני
השהות באמצע שבוע, ולא סיכמו על יום נוסף.

50. ביום 14.4.21 ניתן תוקף של החלטה בהסכמת הצדדים להמלצות האפו' לדין, לפיהן: "זמני
השהות בין **** לאביה יהיו לסירוגין כך שבשבוע אחד האב יאסוף את **** לטיפול דיאדי
ואילו בשבוע שלאחריו הסדרי השהייה יתקיימו ביום ו' בהתאם לקביעת כבוד ביהמ"ש" (א"פ
32905-07-20).

לפיכך, נכון לחודש 04/21 זמני השהות המתקיימים בפועל הינם: יום אחד בשבוע בו הנתבע
והקטינה הולכים לטיפול ובשבוע שלאחר מכן מפגש ביום ו'. המדובר בזמני שהות מצומצמים
מאוד בהשוואה לזמנים שהוסכם עליהם בהסכם הגירושין.

51. לנוכח האמור לעיל, יש ממש בטענת התובעת לפיה, זמני השהות בין הנתבע לקטינה הצטמצמו
באופן המהווה שינוי נסיבות מהותי: בתחילה כללו זמני השהות 2 לינות בחודש (בכל סופ"ש
שני) וכן מפגש עם הקטינה פעמיים בשבוע, כל פעם למשך 4 שעות. כאשר, כיום, זמני השהות
עומדים על מסי שעות שבועיות.

52. בשולי הדברים אציין, כי במסגרת פסק דין זה לא יידרש ביהמ"ש לטענותיהם של הצדדים בדבר
קיומם של הסדרי השהות או אי קיומם על ידי הנתבע. החלטה מפורטת ומנומקת בענין זה
ניתנה ביום 29.11.20 ואין סיבה להידרש פעם נוספת לטענות אלו.

53. טענת הנתבע שלא נגרם נזק לתובעת מכך שאינו מגיע להסדרי השהות, מאחר שממילא הם
מצומצמים היא טענה מקוממת. מצד אחד הנתבע אינו מגיע להסדרי שהות, שצומצמו
בהסכמתו, ומנגד אינו סבור שיש לפצות את התובעת על העדר הסיוע מצדו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

54. לצמצום הסדרי השהות יש השלכה ישירה על מספר הפעמים שעל הנתבע להגיע ל-***** משכך, לא מצאתי כי יש ממש בטענתו לפיה עלות הנסיעות עומדת על סך של 1,000 ₪ לחודש. המדובר בסכום מוגזם.

55. למרות האמור לעיל, לא מצאתי כי יש לחייב את הנתבע בדמי טיפול מהטעמים הבאים: המדובר בקטינה שגילה מעל 10 שנים, שהנתבע מחויב בעלות הצהרון שלה. בנוסף, המדובר בשינוי שהיה מוסכם על התובעת. מחקירת התובעת עלה שלא תמיד היא עם הקטינה, אך ציינה שהקטינה לא נשארת לבד (פרוטוקול 23.11.20 עמוד 14 שורות 30-31).

ב. ירידה בהכנסתה של התובעת

56. בנוסף לדרישה להגדלת החיוב במזונות בגין צמצום זמני השהות, סברה התובעת כי יש לחייב את הנתבע בתשלום דמי טיפול מאחר שחלה ירידה בהכנסתה. התובעת פרטה שכיום היא לא עובדת מאחר שנפגעה בתאונת דרכים. בנוסף נטען, כי בטרם שאירעה התאונה נאלצה התובעת להפחית את היקף משרתה ל-75% לנוכח אבחנתו של הפסיכיאטר שסבר שהקטינה זקוקה להשגחה צמודה.

57. לא נמצאו תימוכין לטענת התובעת:

א. למעט מסמך מטעם רופא תעסוקתי לפיו התובעת אינה כשירה לעבוד עד לחודש 08/20, לא צרפה התובעת מסמכים עדכניים המעידים על העדר יכולתה לעבוד כתוצאה מתאונת הדרכים (נספח 7). התובעת צרפה לתצהירה תלושי שכר הן ***** והן ממקום עבודתה הנוכחי ***** (נספח 4). מעיון בתלושי השכר שהונפקו ע"י מקום עבודתה הנוכחי של התובעת עולה, כי התובעת עובדת בתקן של משרה מלאה (182 שעות חודשיות). התובעת צרפה 4 תלושי שכר לחודשים 12.19-03.20. מעיון בהם עולה, כי כאשר התובעת עבדה 15 ימים (152 שעות), היא השתכרה סך של 6,866 ₪ נטו לחודש. לא צורף מידע באשר לתשלומים חודשיים שמקבלת התובעת, מכל מקור שהוא, בגין תאונת הדרכים שעברה. אולם, יש לשער כי מתקבל תשלום עיתי.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

ב. למען שלמות התמונה יוער, כי אין בטענת הנתבע לפיה התובעת שימשה כ***** כדי להעיד על מקור מימון זמין נוסף. הליך ***** נעשה לפני מס' שנים ומצאתי לקבל את גרסתה של התובעת לפיה נאלצה לעשות זאת מפאת "מצוקה כלכלית".

ג. מחקירתו של הנתבע עולה, כי כיום הוא עובד ***** ומשתכר סך של 7,500-8,000 ₪ לחודש (עמ' 16 שורה 33, עמ' 17 שורה 1) והוא עובד 16 ימים בחודש. הנתבע מסר בחקירתו כי המשכורת כעת "טיפה יותר גבוהה".

ג. חיוב במדור ואחזקתו

58. באשר לבקשת התובעת לחיוב הנתבע בתשלום עבור מדור ואחזקתו: עיון בהסכם הגירושין שנחתם בשנת 2012 מעלה שלא לא צוין שסכום המזונות כולל מדור, כטענת הנתבע.

59. התובעת מסרה, כי בעת החתימה על הסכם הגירושין היא התגוררה בבית הוריה ולכן הנתבע לא חויב במסגרת ההסכם במדור הקטינה.

60. התובעת העידה בחקירתה כי היא משלמת שכירות החל משנת 2018 לערך והגישה את התביעה מס' חודשים לאחר שיצאה להתגורר בשכירות וכי היא לא מתגוררת עם בן זוגה. יוער, כי הנתבע לא תמך את טענתו באשר למגוריה המשותפים של התובעת עם בן זוגה ובתו ולפיכך טענה זו אינה מתקבלת. התובעת צרפה לתצהירה הסכם שכירות מיום 27.6.20, לפיו היא משלמת סך של 3,700 ₪ לחודש עבור השכירות (נספח 2).

61. לנוכח האמור לעיל, הצורך בהבטחת מדורה של הקטינה מהווה שינוי נסיבות מהותי כשלעצמו. **יש בסיס לבקשת התובעת לפיה יש לחייב את הנתבע בהשתתפות בתשלום מדורה של הקטינה.**

62. הצדדים לא התייחסו בכתבי טענותיהם לתחולת הלכת בע"מ 919/15 הגם שהיה מקום לכך לנוכח גילה של הקטינה ובהסתמך על הפסיקה הרווחת לפיה הלכה זו חלה גם כשלא מתקיימת משמורת משותפת. לנוכח המצב הקיים בפועל, לפיו רוב נטל האחריות ההורית נופל על כתפי התובעת וזמני השהות של הקטינה עם הנתבע מצומצמים לכדי מס' שעות בשבוע, ובהעדר התייחסות מצד הצדדים, לא מצאתי כי יש לפסוק במקרה זה עפ"י הלכת בע"מ 919/15.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

23 יוני 2021

תלה"מ 19-06-24494 ***** נ' *****

63. בהסכם הגירושין הסכימו הצדדים על חיוב הנתבע בסך של 1,500 ₪ לחודש עבור מזונות הקטינה.

בנוסף לכך הנתבע חויב במחצית עלות הוצאות הביגוד והוצאות תחילת שנת הלימודים וכן במחצית עלות ההוצאות הרפואיות החריגות ועלות הצהרון (ראה גם חקירתה של התובעת עמ' 11 שורות 17-23).

64. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שנושא המדור לא מצא ביטוי בהסכם הגירושין ולאחריו. ובפועל, הצורך להידרש אליו עלה במועד מאוחר יותר, משנת 2018 לערך.

65. לנוכח גובה החיובים בהם מחויב הנתבע, כמפורט לעיל, ובהתחשב בהשתכרותו, יחויב הנתבע בהשתתפות במדור בסך של 750 ₪ לחודש, בנוסף לחיובים הקיימים כיום וזאת החל מיום הגשת כתב התביעה המתוקן – 27.1.20.

64. לנוכח תוצאת פסק הדין ובשים לב להחלטה שניתנה ביום 9.9.20 ביחס לחיוב בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, לפני משורת הדין, אני מחייבת את הנתבע בהוצאות שכ"ט עו"ד בסך של 7,000 ₪.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, י"ג תמוז תשפ"א, 23 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

אסתר שטיין, שופטת בכירה